Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 171 JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 9, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 9-го ВЕРЕСНЯ 1997 р. Ч. 171 РІК CIV.

Рух критикує Уряд

Київ. — Народний Рух України неґативно ставиться до нового Уряду, але не відмовляється від співпраці з ним задля вирішення „проблем покращання економічної та політичної ситуації в Україні", — сказано в заяві Руху, ухваленій 30-го серпня на засіданні Центрального проводу.

Це саме сказав і голова Руху Вячеслав Чорновіл у своєму виступі на засіданні, зазначивши, що в Уряді прем'єра Валерія Пустовойтенка майже немає реформаторів. Однак, за словами В. Чорновола, його організація співпрацюватиме з владою, якщо її дії збігатимуться з програмою й цілями Руху.

Після засідання голова Руху піддав на пресконференції критиці Президента Леоніда Кучму і Верховну Раду. За його словами, серпневі позачергові засідання парляменту були безрезультатними і їхнє проведення стало наслідком політичної гри між різними гілками влади. „Один кидає кісточку —ідею продовження уповноважень парляменту — і тим самим провокує питання про зміни до Конституції. Все це елементи тієї гри, за яку розплачуються наші платники податків", — заявив В. Чорновіл. Він мав на увазі пропозицію Президента перенести вибори до Верховної Ради на один рік і пропозицію голови парляменту Олександра Мороза внести поправки до Конституції, які змінили б балянс між гілками влади.

В. Чорновіл також заявив, що парлямент вже не здатен на конструктивну працю, бо депутати зайняті підготовою до наступних виборів. За його словами, Рух теж починає передвиборчу кампанію.

Л. КУЧМІ ХОЧУТЬ ВИСЛОВИТИ НЕДОВІР'Я

Київ (Р.Р.). — Комітет Верховної Ради України з питань правної політики і судово-правної реформи 3-го серпня ухвалив рішення рекомендувати українському парляментові розглянути питання про початок процедури оскарження Президентові України Леонідові Кучмі та усунення його від керівництва державою.

Секретар комітету, депутат Ігор Коліушко сказав кореспондентові газети „Всєукраінскіє Вєдомості", що Верховна Рада двічі перемагала президентське вето на закон про місцеві державні адміністрації, однак Л. Кучма зігнорував волю депутатів і не підписав закон, посилаючись на порушення процедури подолання вето. Хоча вирішувати, порушено процедуру чи ні, може тільки суд, зазначив Коліушко. Отож комітет уважає, що Президент повинен відповідати за статтею 165 Кримінального кодексу „за зловживання службовим становищем". Із десятьох членів комітету за оскарження проголосувало сім. Отже питання розглядатиметься у Верховній Раді вже цього тижня. Політичні коментатори вважають, що, крім непідписання закону про місцеві адміністрації, Президент, повернувшись з відпустки, наступив на пальці колишньому прем'єрові Павлові Лазаренкові і лідерові комуністів Петрові Симоненкові, висловившись про них з неповагою та продемонструвавши, що на жодні компроміси не піде. А в комітет з правної політики входять представники НРУ, Селянської та Соціялістичної і Комуністичної партії, Міжреґіональної Депутатської Групи і груп „Реформи" та „Конституційний центр".

Згідно з Конституцією, процедуру оскарження закінчити успішно неможливо, але така процедура підірве його авторитет, вважають інші коментатори.

Перед вилетом до столиці Литви, Вільнюса, відповідаючи на запитання журналістів, Л. Кучма сказав, що „рішення комітету не має ніякого сенсу для тих, хто знає Конституцію України".

Зростає неспокій у Південній Кореї

Сеул, Південна Корея. — Існує загальне поняття, що цими днями, найбільш неспокійними особами у Південній Кореї є північнокорейські шпигуни. Все це завдяки тому, що в цьому році з Північної Кореї втекло декілька високо поставлених урядовців, включно з амбасадором до Єгипту, котрий за допомогою аґентів Сі-Ай-Ей втік до ЗСА та попросив і отримав право політичного азилю. Крім того існує переконання, що всі ці втікачі не перейшли з порожніми руками, але принесли зі собою важливі інформації, зокрема про діяльність північнокорейських шпигунів, аґентів, донощиків і прихильників, які глибоко закорінились у важливих урядових установах у Південній Кореї.

Зокрема в Сеулі зростає неспокій з приводу розголосу про існування „Листи Гванґа", —списка північнокорейських аґентів і їхніх співпрацівників у Південній Кореї, котра буцімто була передана Гванґ Янґ Йопом, найвищим досі державним урядовцем Північної Кореї, що минулого лютого в Пекіні, столиці Китаю, перейшов до південнокорейської амбасади і попросив політичного азилю. Крім того кружляють поголоски, що Ченґ Сун Ґіл, північнокорейський амбасадор до Єгипту, котрий втік до ЗСА, також не пішов туди з порожніми руками.

Аґенція плянування крайової безпеки, тобто розвідча служба Південної Кореї ,твердить, що Я.Й. Гванґ підкреслив правдоподібність існування багатьох північнокорейських підпільних організацій у Південній Кореї. Всі ці непідтверджені чутки тривожать в першу чергу тих, які почуваються винними та котрі в таких обставинах дуже часто поводяться нераціонально та стають самі для себе найбільшими ворогами. Офіційні чинники Південної Кореї відмовляються від будь-яких коментарів про згадану листу чи інші інформації.

Мати Тересу поховають з державними почестями

Калькутта, Індія. — Тут у п'ятницю, 5-го вересня, проживши 87 років трудолюбивого життя у праці для обездолених світу, померла від серцевої атаки римо-католицька монахиня, лавреатка в 1979 році Нобелівської нагороди миру Мати Тереса.

Св. п. Мати Тереса

Коли минулого року її здоров'я почало занепадати та змусило її кількома наворотами попадати в лікарню, вона вирішила кермо, нею заснованого монашого чину Місіонарки милосердя передати в молодші руки. У березні 1997 року на це становище обрано сестру Нірмалу. В Індії, де 80 відсотків населенняісповідує гіндуїзм, римо-католичка Мати Тереса була дуже шанована за її безкорисну працю для всіх обездолених: бідних, хворих, голодних, сиріт, прокажених і вмираючих. За ці ж доброчині діла неменше шанував її цілий світ, бо творення добра та несення допомоги найбільш потребуючим вона зуміла поширити до майже 100 країн світу.

Народилася Мати Тереса - Аґнес Бояксю, 26-го або 27-го серпня 1910 року в Скоп'ю, сьогоднішній столиці Македонії в батьків македонців. Бажання стати монахинею було в неї від 12 років, у 1928 році вступає до ірляндського римо-католицького чину Сестер з Льорето і вивчивши англійську мову виїжджає до Індії де працює учи-

(Закінчення на стор. 3)

В. Пустовойтенкові не подобається дніпропетровська еліта

Київ(Р.Р.). — Газета „Столичная" з 5-го вересня повідомила, що прем'єр-міністер України Валерій Пустовойтенко відвідав Дніпропетровщину, де 4-го вересня провів нараду в обласній адміністрації.

У своєму виступі на нараді Пустовойтенко сказав, що „в Дніпропетровській області твориться і укріплюється криміналізована економічна еліта, яка прагне до влади". За словами прем'єр-міністра, є всі підстави стверджувати, що ця кримінальна еліта „вишукує, і небезуспішно, відповідальних осіб, які захищали б її інтереси".

За твердженням прем'єра, тільки за сім місяців цього року в області викрито понад 3,700 економічних злочинів, що складає 10 відсотків від загального числа таких злочинів по Україні. Вивчення зловживань і порушень і економічної ситуації в області дає підстави очікувати „нових маштабів економічних махінацій".

Україна задоволена вершинною зустріччю з ЕС

Київ. — 5-го вересня Україна вперше провела в Києві вершинну нараду з лідерами Европейської спільноти, даючи цим зрозуміти, що зв'язки з Европою стають для неї все більш пріоритетними, повідомили засоби масової інформації.

Міністер закордонних справ Геннадій Удовенко порівняв зустріч України і ЕС з підписанням у липні хартії про особливе партнерство з НАТО. Він сказав, що вступ до 15-членної ЕС є стратегічною метою України, зазначивши, однак, що це станеться не скоро, бо спочатку треба створити „демократичні і особливо економічні передумови".

На переговорах представники ЕС висловили задоволення тим, що Україна досягла на сьогодні, і схвалили надати Києву другу частину позички у сумі 200 млн. екю, затримувану раніше у зв'язку з повільним ходом економічних реформ. ЕС запевнила, що і далі підтримуватиме українські „реформи і перехід до ринкової економіки".

Підбадьорений цим, а також підписанням з Люксембурґом конвенції про уникнення подвійного оподаткування, прем'єр-міністер Валерій Пустовойтенко заявив наступного дня, що Україна в найближчому майбутньому зможе „покращити всі економічні і фінансові показники". За його словами, це стане можливим завдяки добре зібраному урожаєві зерна, який, за попередніми прогнозами, має дорівнювати 37 млн. тонн. Минулого року було зібрано 25.4 мон. тонн — найнижче від 50-их років.

Президент Леонід Кучма, який доклав багато зусиль для інтеґрації в Европу, сказав, що Україна дуже розраховує на підтримку ЕС в питаннях економічної реформи і дальшої демократихації суспільства. Як і Г. Удовенко, він заявив, що вступ до ЕС є стратегіною метою Києва, але питання про це тепер не стоїть, бо ще багато треба зробити.

Прем'єр-міністер Люксембурґу Жан-Кльод Юнкер, який тепер очолює ЕС, сказав, що для більшого зміцненння відносин зі спільнотою Україна повинна здійснити реформи „з відвагою і наполегливістю". Він, однак, додав, що оптиміс-

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

СТВОРЕНО ЗЕРНОВУ СПІЛКУ

КИЇВ. — В Україні створено Українську Зернову Спілку, яка сприятиме формуванню та розвиткові ринку зерна. Президент Української Ліґи Підприємств Агропромислового Комплексу (УЛПАПК) Леонід Козаченко сказав на засіданні, присвяченому створенню нової організації, що шкода, яку несуть підприємства від державного замовлення на зерно, сягає десятків мільйонів долярів. Як відомо, Україна плянує з часом відмовитися від державного замовлення на зерно, яке є пережитком совєтської системи господарювання. Це, однак, станеться не відразу. Зернова спілка, створена з ініціятиви Національної Асоціяції Бірж України і УЛПАПК, має на меті організувати арбітражний суд, який полагоджуватиме спірні питання між підприємствами. Нова установа буде також захищати на ринку інтереси своїх учасників і забезпечуватиме їх необхідною інформацією.

ПОЛТАВЩИНУ ВІДВІДАВ „ХРЕСНИЙ БАТЬКО" КРЕДИТІВОК

ПОЛТАВА. — 3-го вересня, на запрошення полтавського обласного відділу Руху, на Полтавщину прибув консультант Канадської програми розвитку кредитових спілок Ярослав Скрипник. Громадського діяча і сина покійного Патріярха Мстислава прозвали „хресним батьком" українських кредитових спілок, бо саме він ініціював їх відродження в Україні. На зустрічі з головою обласного Руху Миколою Кульчинським обговорено проблеми створення кредитових спілок і досягнуто домовлення про співробітництво. Я. Скрипник разом з делеґацією Руху відвідав також історичне місце першої кредитової спілки в Україні, створеної в Гадячі на початку цього століття.

Л.КУЧМА ВІДВІДАВ КЕРІВНИКІВ ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма відвідав у лікарні голову Верховної Ради України Олександра Мороза та його першого заступника Олександра Ткаченка. Він прийшов до них разом з прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком. Обидва побажали хворим якнайшвидше видужати і приступити до праці. Президент висловив надію на плідну працю галузей влади з метою швидкого подолання економічної кризи.

ІНІЦІЮЮТЬ КОНКУРС „ГЕРОЙ РОКУ"

ХЕРСОН. — Херсонський клюб молодих політиків та політологів виступив з ініціятивою провести конкурс Герой Року, учасникам якого пропонується висловити власне ставлення до сучасного громадсько-політичного життя і назвати сьогоднішніх кумирів. Конкурс Герой Року пропонується провести 14-го вересня під час відзначення Дня Міста. Організатори конкурсу встановили дев'ять номінацій: подія року, управлінець року, директор року, депутат року, журналіст року, меценат року, молодий політик року, нагорода року та молодеча організація року.

БОРЮТЬСЯ ЗА ПРИМІЩЕННЯ

ЧЕРНІВЦІ. — Представники Церкви Християн Віри Євангельської (п'ятидесятники) вирішили звернутися до Президента України Леоніда Кучми та Кабінету Міністрів у зв'язку з тим, що повернену їм культову споруду, передану громаді рішенням Чернівецької обласної державної адміністрації, знову захопив попередній власник — Центр Науково-Технічної Інформації (ЦНТІ). Громада ухвалила звернення до Президента і Уряду, яке надіслано до столиці. Пастор Василь Босовик повідомив, що в разі неповернення приміщення, представники Церкви поїдуть до Києва пікетувати Адміністрацію Президента.

ҐРЕНТИ ДЛЯ НАУКОВЦІВ

КИЇВ. — Пресова служба Міністерства Науки і Технологій повідомила, що 106 українських науковців виграли 71 ґрент конкурсу „INTAS"-96", профінансованого Европейським союзом наукових програм. Як сказано в повідомленні, незабаром розпочнеться фінансування спільного конкурсу наукових проєктів „Україна — INTAS-97". Під час недавньої візити до Брюсселю, Бельгія, делеґації Міністерства Науки і Технологій, очолюваної міністром Володимиром Семиноженком, підписано протокол про створення спільного фонду, до якого партнери внесли по 750,000 дол. Найближчим часом розпочнеться виплата ґрентів українським науковцям. У попередні роки українські проєкти, які здобули перемогу на конкурсі, не були фінансовані. За словами міністра, у спільній українсько-турецькій ляборагорії готуються проєкти в галузі електронічної топографії та створення сучасного мініятурного обладнання на основі мокрохвильових технологій. В листопаді цього року у Туреччині відбудеться науково-технічна виставка, з метою приєднання турецького капіталу до української науки. Домовлено також, що до кінця 1997 року буде створено українсько-турецьку фінансову іноваційну компанію, яка фінансуватиме проєкти.

ГРУПА „ЄДНІСТЬ" ПОМЕНШАЛА

КИЇВ. — Одинадцять депутатів Верховної Ради України написали заяви про вихід із групи „Єдність" після того, як її очолив колишній прем'єр-міністер Павло Лазаренко. З групи вийшли депутати Леонід Бородич, Віктор Гладуш, Олег Таранов, Олександер Жир, Михайло Данча, Леонід Костюченко, Олег Чорноусенко, Сергій Буряк, Михайло Поживанов, Вадим Литвин та Валерій Паламарчук. Отож у групі залишилося 20 осіб, а треба 25. Якщо за 15 днів група не поповнить свої ряди, то вона повинна припинити своє існування. Проте П. Лазаренко певний, що бажаючих приєднатися до групи „Єдність" буде багато. Тим часом, О. Жир відразу вступив до групи „Реформи", а О. Таранов — до групи „Конституційний центр".

В Росії вшановують ген. П. Григоренка

Джерзі Сити, Н. Дж.(Л. Х.). — Президент Росії Боріс Єльцин підписав указ про увічнення пам'яті відомого правозахисника, військового педагога і вченого, генерал-майора Петра Григоренка з нагоди 90-річчя від дня його народження, яке припадає на 16-го жовтня ц. р.

Цього дня у Москві відбудеться вечір пам'яті П. Григоренка, його ім'ям буде названо одну з вулиць Москви, пропам'ятні таблиці будуть встановлені на будинках, де він жив, і Військової академії ім. Михайла Фрунзе, де працював генерал. Для слухачів Військового університету міністерства оборони Російської Федерації будуть встановлені стипендії ім. генерала Петра Григоренка.

Зменшиться число пунктів обміну валюти

Київ(Р.Р.). — Голова правління Національного банку України Віктор Ющенко повідомив, що число пунктів обміну валюти буде зменшено.

За його словами, це викликано тим, що значно зменшилося число клієнтів, котрі обмінюють купоно-карбованці на гривні. З огляду на це, пункти обміну валюти водночас виконуватимуть інші касові функції.

З нового року банк плянує проводити обмін колишніх українських карбованців на гривні не щодня, а раз на тиждень в оголошений день.

В. Ющенко також повідомив, що питома вага виявлених фальшивих та підроблених українських банкнотів відносно загального обсягу грошової маси значно менша, ніж в інших країнах. У 1996 році було виявлено 671 фальшиву гривню і 82 підроблених (тобто, коли на справжню доліплюють нуль, вирізаний з іншої справжньої купюри). Американських долярів виявлено 1,300 банкнот, російських рублів — 1,000 банкнот, німецьких марок — 69 банкнот. За сім місяців 1997 року виявлено 5,629 одиниць фальшивих гривень, 930 одиниць фальшивих долярів, 53 одиниці російських рублів та 18 одиниць німецьких марок. За словами В. Ющенка, „серйозних технологічних підробок взагалі не виявлено".

Незначне здешевлення гривні В. Ющенко пояснив тим, що за останні два місяці намітилася тенденція неповернення грошової маси у банки. Затримка грошей на руках становить приблизно 10–15 відсотків. Це пов'язано з тим, що людям почали виплачувати заборговані заробітки, часто майже за цілий рік.

В. Ющенко підтвердив, що до кінця року курс гривні триматиметься в межах 1.7—1.9 гривень за один доляр. Введення „валютного коридору", зазначив Ющенко, означає, що Уряд і НБУ покищо не можуть цілком ґарантувати стабільний курс. Сьогодні є перехідний режим від плаваючого курсу до стабільного. У 1998 році, на думку В. Ющенка один доляр коштуватиме дві гривні.

Помер О. Бучацький

Джерзі Сити, Н. Дж. (О.Л). — У понеділок, 1-го вересня ц. р. в Сиднею, Австралія, помер визначний український всесторонній спортовець Омелян Бучацький. Уродженець Львова, О. Бучацький був активним членом СТ „Україна", зокрема в його гокейовій і кошиківковій дружинах.

Після війни свою спортову активність продовжував в СТ „Лев" Міттенвальд, де зорганізував гокейову дружину, яка з успіхом змагалася проти німецьких і американських військових дружин.

Залишив в смутку дружину Олександру, двох синів і внуків. Похорон відбувся в четвер, 4-го вересня ц. р.

Св. п. О. Бучацький

У СВІТІ

У ЧЕТВЕР, 4-ГО ВЕРЕСНЯ, в Гавані столиці Куби, у саме полудне сталися вибухи в трьох туристичних готелях, які закінчилися смертю італійського туриста. З усього видно, що ці вибухи, як і попередні, спрямовані кубинськими підпільниками на пошкодження туристичної індустрії, котра останнім часом значно зросла. Згідно з повідомленням міністерства закордсонних справ Італії, загинув 32-річний Фабіо ДіСельмо, уродженець Ґенуї, який жив у Монтреалі.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З НАЙНОВІШИМИ ДАНИМИ опитів, проведених Американською федерацією праці та Конґресом індустріяльних організацій, найбільшою турботою працюючих жінок в ЗСА є проблема отримувати однакову платню за таку ж працю, як і чоловіки. З усіх опитуваних 94 відсотки підтвердили, що це є найбільш пекучим для них питанням. Крім того, майже половина зазначили, що на місцях своєї праці не отримують такої самої платні як чоловіки, виконуючи ту саму працю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Повакаційні рефлексії

Вакації — відпруження від цілорічної рутини будь-яких зайнять є мрією кожного, почавши від передшкільної дітвори до президентів держав включно. Час і вакаційні зайняття є такими різноманітними, як і тканина людського полотна в країні, де живемо. Одні проводять їх в природі, інші в музеях і мистецьких галеріях світових столиць, дехто у спокої власних помешкань, а ще інші в роздумах про те, що буде. Для всіх це повинно бути відпруженням і можливістю знайти нові засоби енергії до дальшої праці.

У більшості випадків вакації виконують своє завдання, очевидно з повсякчасними найчастішими нарікannями, що вони завжди є надто короткими. Як не диво, але вакаційні дні чомусь з неймовірною швидкістю просто тонуть у часі минувшини без будь-яких про це попереджень. Чомусь ніколи не можна під час вакацій оглянути небачене, прочитати непрочитане, зробити незроблене чи по справжньому відпочити від всіляких турбот. Однак не чесно було б нарікати, коли в людини є бажання, здоров'я та мрії, котрі, мабуть, і творять оту важливішу частину людського земного буття, бо як співається в пісні — щоб бути щасливим, треба мріяти завжди.

Коли серед всього сказаного приглянутися подіям цьогорічного вакаційного сезону, то можна з певністю ствердити, що він був відносно спокійним і відпочинковим. Однак і цим разом сталися події, політичні, суспільні, економічні релігійні чи особисті, котрі все ж таки сколихнули спокоєм пересічної людини. У кінці травня Україна і Росія, чи радше їхні президенти Боріс Єльцин і Леонід Кучма, підписали угоду обосторонної дружби, чим неабияк втішили ЗСА, котрі переживали можливу небезпеку неспокою в цій частині европейського континенту. На початку червня, мадридська конференція країн НАТО, де збільшено її членство прийняттям трьох країн Центральної і Східньої Европи —Мадярщини, Польщі та Чеської Республіки. Закінчення 1-го липня колоніяльної британської адміністрації в Гонг Конгу та повернення його Китаєві, зустрічі Папи Римського Івана Павла II у Польщі з президентами країн колишнього СССР, перервання терористичним актом у Єрусалимі мирних переговорів між палестинцями і жидами, Всесвітній З'їзд Об'єднання Ветеранів — Українців, підписання ієрархами християнських Церков в Україні декларації про мирне співіснування, !-ий Всесвітній Форум Українців, і вкінці — трагічна смерть Діяни, принцеси Валії, улюбленої матері та „королеви людських сердець“ у цілому світі.

Коли всі згадані події були радше політичноекономічного характеру, то остання поєднала політику з економікою, людську трагедію з особистою незаступимою втратою.

Залишається зробити висновки, чи, будучи свідками всіх цих подій та багатьох інших, тут не згаданих, змогли ми кожний по- своєму відпочити від цілорічної рутини та знайти можливості набратися снаги до дальшої праці. Правдоподібно так, бо події світової політики в основному, за вийнятками Близького Сходу, Конґа, Камбоджі чи Боснії поплили бажаним руслом Америки, теперішньої потуги світу. Події в Україні так важливі не тільки для її громадян, але й для української громади в діяспорі, також повертаються на кращий шлях, зроблено спробу об'єднання на Світовому З'їзді Об'єднання Ветеранів — Українців у Львові, підписано документ мирного співіснування християнських Церков в Україні, відбуто другий форум українців у Києві з вельми широкою участю представників Східньої діяспори, відсвятковано вже 6-ту річницю незалежности України, не зважаючи на різнорідні більші та менші неполадки, створювані в першу чергу своїми таки недовірками-рабами, котрі історичну правду українського народу все ще дальше беруть в знаки наведення, бо для них вона має багато облич, залежно від потреби.

З відпочинком приходить нова сила, запал і завзяття до дальшої праці, а це можна було побачити в довірливих оченятах дітвори та молоді, котра з оновленими енерґією та наполегливістю готується до нових завдань з початком шкільного року. Їхня настирливість здобувати та творити нову майбутність нехай послужить прикладом і для старшого покоління та заохотить його до дальшої праці саме для них, отих майбутніх будівничих сильної та могутньої держави —України.

АЛЬМАНАХ УНС'98

Редакція „Свободи" приймає матеріяли до Альманаху УНСоюзу на 1998 рік, в якому припадають такі роковини, як 200-ліття появи „Енеїди" Івана Котляревського, 80-ліття проголошення Четвертого Універсалу в Києві, 150-річчя заснування Головної Руської Ради та інші. Статті на ці та інші теми редакція прийматиме до розгляду до 15-го вересня ц. р. — **Ред.**

Петро Часто

Багаті також... пхинькають

Щось такого! — Не просто якийсь там „середній американець" Джордж, а знаменитий Джордж Сорос, більйонер і меценат зі світовим ім'ям, раптом розчарувався у вільному ринку і західніх соціяльно-політичних і всяких інших вартостях! Колись, у часи холодної війни й ідеологічного протиборства, совєтська пропаганда відразу „підсмажила б" цей факт — усі газети, від московської „Правди" до останньої районки у Пацикові, покликувалися б на нього, завзято гукаючи про „загнивання капіталізму". Тепер це вже не є модним.Післякомуністичні простори так економічно занедбані, що оздоровити їх може тільки приватна ініціятива, відкритий доступ до життя розум і розкута добра воля.На Захід та його „експлуататорську сутність" нарікають, за інерцією, всякі ліві залишки, але їхньої думки ніхто поважно не бере, бо ще не забулося, що всі вони належали до партійної номенклатури, котра любенько доїла собі державу, мов власну корову, і вже так присмокталася, що не змогла, бідна, вчасно зрозуміти, куди вітер подув, — саме тому тепер і біситься.

На жаль, комунізм залишив по собі набагато глибшу біду, ніж якась жменька-друга заражених лівизною „вчорашніх". І навіть не одну, а принаймні дві. Перша — централізована система виробництва і розподілу фатальним чином здеформувала людську природу й у висліді зумовила парадоксальну ситуацію: більшість народу, звичайна демографічна більшість, яка за нормальних умов мала б становити матеріяльну основу життя та його внутрішню рушійну силу, опинилася десь „поза", бо неспроможна психологічно перебудуватися — вільна конкуренція відлякує її, видається надміру жорстокою. З цього аспекту українських обставин користають ліві, він їх об'єктивно посилює.

Іншою об'єктивізованою проблемою є те, що совєтсько-імперський тоталітаризм жив за „окопною філософією": мовляв, „першу країну соціялізму" оточує ворожий світ і треба готуватися до остаточної війни з ним. Виходячи з цієї „засади", совєтська влада ставилася до власної території як до чогось тимчасового — земля, вода, повітря не мали в її очах ніякої ціни, все природне довкілля підпорядковувалося цілям мілітаризму. Тому це докілля в такій страшній мірі є знищене. А звідси й суперечність: вільноринкова економіка вимагає енергійної діяльности, динамізму, розмаху, тим часом українське довкілля є екологічно хворе, його треба терпеливо, зі щирою любов'ю лікувати. „Дикий капіталізм", період первісного накопичення капіталу (в кінці XX сторіччя!), до решти вб'є нашу Україну. І цю обставину комуністи зі соціялістами також досить успішно враховують, продовжуючи затуманювати мізки пригніченій життям масі.

Є ще один вимір сучасних українських соціяльно-економічних проблем... Але вернімося назад до Дж. Сороса. Меткий розумом мадярський жид емігрував до Америки вже після антисовєтського повстання в Будапешті 1956 року і, сміло кинувшись у вир грошевих операцій на Волл стріт, невдовзі став належати до найбагатших людей країни. А проте, не захланний, шляхетний за натурою, залишився громадською, небайдужою до світу людиною. Зокрема й особливо — до Східньої Европи. Гаряче підтримав горбачовську „перебудову", виділивши для цілевої переорієнтації і розвитку совєтської науки 100 мільйонів долярів.По розпаді СССР Сорос заснував міжнародний гуманітарний фонд „Відродження", охоплюючи ним вже не тільки науку та освіту, але й культуру, видавничу справу тощо. Ґренти цього фонду прийшли і в Україну. Але й там ще панувала „окопна філософія": ніхто не міг повірити, що Сорос віддає власні гроші „просто так", без ніякого васного зиску і без злого пляну. Чого тільки не писали про нього. Ось характеристичний уривок зі статті у „Вечірньому Києві": „Джордж Сорос є продуктом і часткою західньої цивілізації. А отже, в рамках своєї системи, сприятиме і сприяє розвиткові цієї системи, в тому числі і за наш з вами рахунок. Його фонд не зацікавлений у розвитку тих напрямів української науки, які хоча б у перспективі можуть посприяти винайденню чи розробі в Україні вітчизняних передових технологій".

Це також ознака понівечення комунізмом — філянтропія в очах пересічної людини здається чимсь неймовірним, ледве не „акцією закордонних спецслужб". Тим часом Сорос і тут, в Америці, не менш щедрий, але це нікого не дивує — є тут і багатші, і не менш охочі підставляти плечі знедоленим ближнім. Коли в минулому році Президент Клінтон підписав закон, обмеживши чинність велферних програм, зокрема скасувавши харчові картки та інші пільги для легальних іміґрантів, Сорос, з жалю до мільйонів покривджених тим законом, виділив 50 мільйонів долярів, щоб якоюсь мірою компенсувати шкоди від того закону. Скажімо ж на його адресу: нехай не збідніє рука того, хто дає!

Й от раптом така метаморфоза: в „Атлантійському місячнику" („The Atlantic Monthly") Сорос проголошує, що після занепаду комуністичного тоталітаризму найбільшою небезпекою для людства є „безоглядний капіталізм".Що віра у чарівну силу конкуренції і ринку не має під собою достатніх підстав. Що часи Адама Смита — коли ринок був стабільним, бо стабільними і ще незалежними від ринкових пропозицій були потреби людей — давно минули. Що нові часи вщент розвіюють міт про те, нібито потреби суспільства можна передбачити. Що реклями і маркетинг виникли для того, щоб формувати потреби „під виробника". Професії, стверджує Сорос, стали перетворюватися в бізнес. Культ успіху замінив собою віру у здорові принципи. Кількість грошей стала головним критерієм рації. Суспільство зіслизнуло з основ і тепер пливе в чотири боки невідомо куди. Захід помиляється, думаючи, що вижити повинен сильніший, а новий світовий лад виникне у висліді природного відбору. Держава не має майбутнього, якщо будуватиметься на безконтрольному ринковому капіталізмі... Отаке нібито „прозріння", нібито „пророцтво"... Плач людини, що втратила віру і ґрунт під ногами, чи пхинькання честолюбця, котрому до більйонів хочеться долучити лаври філософа?

Але не треба бути ні багатієм, ні філософом, щоб додуматися до тієї істини, що ні соціялізм, ні капіталізм самі по собі не ощасливлюють людину. Людське щастя — це не та річ, що безпосередньо залежить від соціяльно-політичного устрою. І все ж ставити соціялізм і комунізм на одну дошку аж ніяк не можна. Перший — це принцип, в якому ідеологія незрушно стоїть над економікою і в цьому зашморгу незрушности верхи силоміць утримують людську масу. Тому совєтський комунізм був постійним браком чогось — як не одного, то другого, і чим далі, тим більшим дефіцитом ставали речі навіть першої необхідности. Інакше бути й не може, бо з-під палки ще нікому не вдавалося досягнути високої продуктивности праці, технологічного, а з ним і загальнокультурного поступу.

А капіталізм, як засвідчує жива дійсність, не є накинутим зверху принципом-зашморгом. Вільний ринок, вільне підприємництво, конкуренція походять просто з людської природи. Людська природа — ось справжня проблема до розв'язання, якщо благородні сороси справді хочуть знайти „архімедову точку опори" для вдосконалення нашого світу. Та при цьому нехай спершу оглянуться. Історія залишила нам добру науку щодо „боротьби з людською природою" — з ніби природними і ніби неприродними збагаченням одних і збідненням інших. Два варіян-

(Закінчення на стор. 3)

Ася Іванова

Найдорожче

Що є найдорожчим у світі?
В безводній пустелі —
Крапля вологи,
З засніженім полі —
Іскра вогню,
В захмаренім небі —
Клаптик блакиті,
В далекій путі —
Перевірений друг.
Між бою запеклого —
Затишку хвилька
Під довгою зливою —
Стріха надійна,
Самітній дитині —
Дружнє плече,
Рукам наболілим —
Тривалий спочинок
Очам, що чекають —
Кохана людина,
Душі безтурботній —
Веселі пригоди,
Великому серцю —
Нові перешкоди.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Крук крукові ока не видзьобає

Листи до редакції цікаві, бо висловлюють індивідуальні думки авторів. До таких належить лист „Напередодні 6-ої річниці відродження української державности" („Свобода", ч. 153), в якому Наталія Кібець слушно турбується протиукраїнськими діями й заходами провідників України. Однак, деякі її спостереження й поради дивні.

„А ви старенькі та інваліди, не йдіть на смітники по їжу, беріть казанки, каструлі, пательні чи сковороди і йдіть під двері ваших депутатів то Верховної Ради чи місцевих установ і допомагайтеся від них своїх прав жити, а не животіти", — пише Н. Кібець.

Добра порада, але як її мали б виконати ці старенькі та інваліди? Хто їх зорганізує та повезе? Бо в автобуси, набиті людьми, вони не впхаються. І їх не допустять до Верховної Ради.

„Недоторканість депутатів залежить від вас — від народу. Ви їм це дали право, ви і можете його від них відібрати", — радить Н. Кобець.

Поперше, народ такого права депутатам не давав — вони самі собі це право взяли, ще й закріпили в Конституції. Як народ може їм це право відібрати, як Конституцію схалюють самі депутати? Крук крукові ока не видзьобає.

Р. Колісник

Торонто, Онт.

Заява прес-служби амбасади України в ЗСА

У зв'язку з публікацією в газеті „Свобода" з 31-го липня ц. р. листа керівників Крайової управи Братства колишніх воїнів І-ої Української Дивізії УНА в ЗСА з приводу звернення до амбасади з проханням сприяти внесенню коректив до розділу пробного підручника для допризовників українських шкіл щодо ролі дивізії у Другій світовій війні, прес-служба амбасади України в ЗСА вважає за необхідність повідомити про таке.

Підготовка текстів формування історичних концепцій, не належить до компетенції Міністерства Закордонних Справ і дипломатичних представництв за кордоном.

Оскільки тексти шкільних посібників затверджує і рекомендує для використання Міністерство Освіти України, саме до цієї установи амбасада і переслала листа ветеранів, в якому висловлено їхню думку щодо підручника.

Відтак звинувачення на адресу амбасади у небажанні і навмисному зволіканні з відновленням „історичної правди" є абсолютно безпідставні і обурливі.

Хочеться нагадати, що „історична правда" насправді має багато облич, в залежності від поглядів того, хто її проголошує, і що ніхто не має права на монополію в її формуванні.

Болючі і складні проблеми історичного минулого нашого народу потребують конструктивного підходу до їх розв'язання, а не безпідставних, неперевірених публічних звинувачень, особливо з огляду на непросту внутрішньополітичну ситуацію в Україні.

(Залучений до заяви лист, адресований головному редакторові, підписала прес-секретар амбасади Н. Зарудна. — Ред.).

Віра Комарницька-Писарівська

З'їзд реґенсбуржців — вдався

Нам навіть ясне сонечко на Союзівці сприяло: до 100 ступенів дотягало. До сонечка ся долилали гарячі вітання і промови. Навіть диво таке ся стало: наш проф. Мелешко на з'їзд з палицею приїхав, а додому щасливий без палиці поїхав...

Старшу клясу ми вітали — дозрілі вони давно стали, матуру здали, нам культуру показали. Честь і слава їм, най живуть на потіху всім!

Щоб до них ся припасувати, треба пристойно виглядати, то-м ся файно убирала, за красуню себе мала, як статечна дама виглядала і так себе змалювала, що-м ся в люстрі не пізнала.

І все було файно-красно, та нараз із Тимбакту довідались гарячу новину: жіночий світ гасло несе — матріярхат гряде, жінка на голову росте! „Патріярхів" як окропом обіляло, на голові волосся дубом стало, то на страх і охолоду пили солодку з ледом воду. Жінки з того скористали — сильногостро промовляли.

Наш Василь мудрість велику має, ідеї часто у Дмитра позичає, і хоч ма-

(Закінчення на стор. 3)

Людмила Ярко-Почтар

„Я — син лісів"

I

Моїм Родичам
та
Друзям-упівцям
присвячую

Теплого вересневого дня 1947 року невелику українську громадку, що жила „на приватках" у баварському місті Деґґендорфі над Дунаєм, схвилювала дивна вістка: хтось випадково побачив, що американські військові вантажні авта везли вояків у невідомих уніформах, а ті вояки співали... українські пісні. Хоч у той час ніхто з наших людей не мав телефону, вістка швидко облетіла місто, а в першу чергу дійшла до мого батька, який, до певної міри, був неофіційним „речником" тієї громадки, відколи ходив з протестами та петиціями до американців під час совєтського людоловства. Неґайно кілька осіб з роверами кинулися „на розвідку". Скоро побачили, що тих людей приміщено за містом у військових касарнях, обведених дротяною огорожею. На варті стояла американська патруля. Одначе, наші „розвідники" так довго „проґулювалися" попід дротами (може і в кілька змін), поки не довідалися, що інтерновані — це бійці УПА. У той час ця подія була трохи не чудом. Мій батько відразу подався до українського табору в Реґенсбурзі. Невідомо мені, чи він мав якісь доручення чи зв'язки; я радше схильна думати, що батько просто почувався до обов'язку якнайскорше повідомити керівництво українських втікачів. Якщо не помиляюсь, насамперед він звернувся до мґра Володимира Кліша, якого знав із Українського Допомогового Комітету, коли в листопаді 1945 року привіз мене до таборової ґімназії.

Спочатку про це не розголошувалось, але вкороті стало відомо, що між інтернованими був навіть син жителів табору...

Першими інтернованими були 36 осіб із сотні командира Громенка. Згодом сливе кожного дня приходили більшими або меншими групами, а то й поодинці, бійці і з його сотні, і з інших відділів „Рейдуючої УПА". Невдовзі різними способами вони пов'язалися із „відповідними чинниками".

Вже не пригадую точно, як довго вони були інтерновані в Деґґендорфі, але завжди із завмиранням серця слухала, коли, приїжджаючи до Реґенсбурґу, мама про них оповідала. Після знайомства з батьком і з довір'ям до нього — кілька „хлопців", як любовно називала їх мама, майже кожного пізнього вечора приходили „в гості". Очевидно, деґґендорфська дротяна огорожа та американська сторожа не чинили їм великих перешкод. Батьки дуже радо їх вітали, а мама гостила, чим могла, хоч завжди потерпала за їхню безпеку. Мої батьки займали одну кімнату у великій камениці в центрі міста (кол. „Партай гаус"), а в сусідній кімнаті жив якийсь начальник німецької поліції. Хоч, напевно, „хлопці" дотримувалися засад повстанської обережности, одначе, вітаючись у кімнаті трохи заголосно (на мамину думку), пристукували по військовому закаблуками. І мама якийсь час неспокійно надслухувала, (на щастя, стіни були досить звуконепроникні). Крім звичайних візит, кілька разів уночі влаштовано таємні зустрічі із „Проводом". Тоді вже мої батьки самі йшли кудись у гості, на прохід чи до кіна. Досить настрашило й немало здивувало маму прохання дістати кілька квитків на вечірній сеанс до кіна...

Оповідала мама про їхню боротьбу, переживання, ворожі провокації та багато іншого. Багато з того вже призабулося, припало порохом років. Закралася непевність щодо псевд тих відважних хлопців...

Принаймніше, один із них — Б. зразу після звільнення відвідував моїх батьків і в Реґенсбурзі. Він був першим повстанцем, з яким я особисто познайомилась. Пристійний, веселий, освічений, вмів цікаво оповідати, любив співати. А моя уява вже домальовувала решту: і як вороги „лізуть до комори, розбивають старі скрині, шукають бандьори"; як за всі знущання над населенням із вояцьких грудей зривається: „Бий! За хатину — бий! За родину — бий! За розп'яту Україну, за дівчину — бий!", і як виривається із облави під час театральної вистави. Не пригадую, щоб коли розповідав сантиментальні історії... То ж чи дивно, що я „з місця закохалась?" Не знаю, чи мій герой навіть завважував мою присутність, а я вже на свій рахунок приймала слова пісні:

Надармо ти надією палаєш,
Щоби мене до серця пригортать,
Та ж ти сама це добре знаєш,
Що партизанам тільки воювать...
... Я — син лісів, а серце партизана,
На мене жде з побідою весь край!...

І супроти цієї логіки я була безсильна...

Давно спочивають у могилах мої батьки. Давно нема на світі і Б. Відходять у вічність щораз більше упівців. Часом мені цікаво, чи є ще хто з тих, які відвідували моїх батьків у Деґґендорфі...

Десь пізньою осінню 1947 року звільнено біля двох сот інтернованих у Деґґендорфі. І то в досить дивний спосіб: американці їх дослівно „витрусили" з авт у полі біля Ляндсґуту, а самі ніби втекли. Та повстанці якось знайшли шлях до таборів „ДіПі".

Закінчення буде

Багаті...

(Закінчення зі стор. 2)

ти відповіді — Спарта і Атени. У Спарті, щоб назавжди викорінити з людини захланність і заздрість, скасували всі розкоші, їли зі спільного котла, дітей виховувала держава, обходилися без таких „зайвих речей“, як мистецтво, наука, філософія... Атени ж через демократичні реформи дали можливість бідним ставати врівень з багатими... По Спарті не залишилося нічого, а по Атенах маємо таку спадщину, що й тепер вона стимулює наш розум.

Сорос має рацію, кажучи, що не потреба, не ринок створює пропозицію, а сам виробник. Ну то й що з того? Це, властиво, і є його найбільшою заслугою. Виробник сам знецінює свій вчорашній товар, щоб, випереджуючи своїх конкурентів, запропонувати нам завтрішній — модерніший, модніший. Тобто він мусить бути творчою, винахідливою і сміливою людиною, щоб час від часу повертати свою економіку у первісний стан, а тоді — знову наступний прорив уперед. В результаті маємо високий ступінь урізноманітнення речей, широчезний вибір товарів.

Що суспільство мусить при цьому впроваджувати все досконаліші механізми державного реґулювання „вільного ринку“, то в цьому годі сумніватися, і таке реґулювання в різних країнах може бути різним, бо в них же й ринки різні — на них впливає національний характер, історичні та психологічні особливості. Японський ринок відрізняється від арґентинського, а арґентинський — від колюмбійського (хібащо, для сумного жарту додавши, колюмбійський і сьогоднішній український дуже подібні).

Мені, бідному іміґрантові, якось незручно захищати капіталізм від капіталіста Сороса. „Кількість грошей стала головним мірилом рації“,— каже він. Тим часом економічний досвід Америки свідчить, що чим більший капітал, тим він більше може собі дозволити, тим він стабільніший, продуктивніший. Тільки на ґрунті великого капіталу може виникнути ефективна система соціяльного забезпечення, програми допомог незаможнім і знедоленим, тільки великий капітал здатний стимулювати технологічний розвиток і з цим розвитком збільшувати кількість місць праці.

Сорос пхинькає з приводу „культу успіху“, з приводу все більших маштабів „масової, споживацької культури“. Але хіба це означає, що будь-який сьогоднішній обиватель-споживач не має доступу до вищої культури? Інша річ, що ця культура, на відміну від масової, вимагає відгуку нашої індивідуальної душі, вимагає ідеалізму. Однак якщо у сьогоднішніх, справді у багатьох сенсах занепокоюючих, обставинах, не втратив його Сорос, то чому він думає, що хтось гірший?

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

тично настроєний щодо майбутніх відносин.

Европейська спільнота є для України найбільшим економічним партнером після Росії. Минулого року торгівля між двома сторонами становила 4.38 блн. дол. 17 відс. усього імпорту України надходить з ЕС, в той час як експорт до ЕС становить 12.6 відс.

На зустрічі обговорено закриття Чорнобильскої АЕС. Кілька днів перед перед тим Европейська комісія надала Україні наступні 108 млн. дол., щоб допомогти стабілізувати чорнобильский саркофаг. Мова йшла також про випадки продажу українських товарів на світовоми ринку за дампінґовими цінами. Г. Удовенко визнав, що у деяких випадках Україна частинно винна. Пообіцявши не допускати цього в майбутньому, він, однак, зазначив, що існують перешкоди, які не дозволяють українським товарам потрапляти на ев-ропейський ринок.

Г. Удовенко сказав також, що Київ звернеться до ЕС з проханням надати йому спеціяльний статус перехідної країни. За словами міністра, Україну бачать як країну з соціялістичною економікою і це їй дуже шкодить.

Опитування свідчать, що вступ до ЕС підтримує 54 відс. громадян України, в той час як вступ до НАТО — 37 відс. Однак, згідно з аґентством Ройтерс, тільки один відсоток населення України вважає себе европейцями. „Ми повинні узгодити наші закони і ментальність наших людей зі стандартами ЕС“, — сказав Г. Удовенко.

Мати Тереса...

(Закінчення зі стор. 1)

телькою, а опісля директоркою школи для дівчат. У 1948 році починає працювати у найбіднішій частині міста Калькутта, де в 1950 році основує та очолює чин Місіонарок милосердя. Працю свого чину, допомоги найбільш нещасним цього світу, поширює по цілому світі. Сьогодні чин Місіонарок милосердя нараховує понад 4,000 сестер, які з допомогою 400 священиків і цивільних добровольців працюють в 450 приміщеннях по цілому світі, включно з Іраком і Албанією. У ЗСА Місіонарки милосердя своє перше приміщення для обездолених відкрили 1971 року в нюйоркському Гарлемі, а також один з перших притулків „Дар любови“ для 15 хворих чоловіків на недугу АІДС до сьогодні діє в Ню Йорку.

Похорон Мати Тереси, котрий уряд Індії вирішив зробити з усіма державними почестями, відбудеться в суботу, 13-го вересня. До того часу її тіло лежить у церкві св. Томи у південній частині міста Калькута, де безнастанно проходять тисячі її прихильників, щоб віддати цій виїмковій жінці-монахині свій останній поклін за те, що своєю наполегливістю та відданістю зуміла облегшити життя та останні хвилини багатьом, які цього найбільше потребували, та показати світові, що означає допомога ближньому.

20-ий курінь УСП-ок

ЛИСОВІ МАВКИ

1947-1997

щиро просимо вас, з родиною, на святкування

50-ліття

існування куреня

<u>Дата:</u> 19-го до 21-го вересня, 1997 р.

<u>Місце:</u> Союзівка (Kerhonkson, N.Y.)

ПРОШУ ЗАЗНАЧІТЬ СОБІ ДАТУ!!

Осередок СУМ ім. ген.-хор Тараса Чупринки і 1-ий Відділ Юнацтва ім. „Канів” в Ню Йорку при праці

Минулий рік для Осередку СУМ в Ню Йорку завершився Загальними річними зборами 7-го червня. На зборах помимо присутніх членів Осередку, були представники різних організацій, в числі яких голова Крайової Управи СУМ друг Юрій Наконечний, який виголосив привітальне слово новій Управі та референти в своїх звітах коротко поінформували присутніх про працю, переведену в Осередку протягом минулого року.

Школа Українознавства при Осередку, починаючи з садочку до 12-ої кляси, працювала щосуботи підчас навчального року від 9:00 до 12:45 та учителі передавали свої знання української мови, літератури, культури, історії та географії. Школа приготовляла свята Тараса Шевченка, День Матері та ін. Святкові апелі і монтажі, приготовані силами дружинників Осередку, знаменували пам'ять провідника ОУН Степана Бандери і ген.-хор. Тараса Чупринки. Управа репрезентувала наш Осередок на 17 Конґресі Українців в Америці та на Світовому Конґресі СУМ в Торонто.

Успішно вдались вже традиційна Сумівська Осіння Забава, Андріївський Вечір з ворожінням і грищами та забава „Маланка” в співучасті з ООЧСУ. До молодшого юнацтва завітав св. Миколай з дарунками, а діти, на вдячність, приготували святковий концерт з піснями, віршами і танками. На завершення, розіграно Різдвяну льотерію. Щасливці виграли подорожі, полуденки та концертові квитки. Під час Різдвяних свят молодші і старші члени ходили з Колядою, відвідуючи українські родини міста Ню Йорку. Молодше юнацтво своїми силами приготувало свято св. Валентина. Юнацька маскара „Зачарований ліс”, яку в своїй програмі показував „Контакт”, стала загалноосередковим святом сміху і веселості, переведена в силі українського казкового лісу, з живою казкою, надовго залишиться приємним спогадом. В часі Великодніх Свят наш Осередок, як і щороку, організував з членства стійку при Божому гробі, спільне причастя і сніданок та курс писання писанок. Вперше, цього року, Осередок СУМ в Ню Йорку мав свою будку зі смачним печивом і напитками на фестивалі св. Юра. Зі Злету (міжосередкова конкуренція) ми вернулися з третім місцем, грамотами і медалями, які собі здобули старше і молодше юнацтво постійною і наполегливою працею напротязі цілого виховного року, тому що ми не тільки забавляємось, але й стараємось виховувати юнацтво в дусі українського патріотизму і націоналізму, з особливим наголосом на українську мову, бо як довго наша мова жива, так довго і ми існуватимемо у світі.

Щосуботи в часі звичайних сходин виховники та впорядники навчають юнацтво принципам сумознавства, організаційного життя СУМ, його традицій, історії і культури України. Тому все юнацтво успішно перейшло свої іспити та здобуло вищі ступені. 7-го червня Юнацтво Відділу відбуло закриття виховного сезону. Роздано нагороди і грамоти зі Злету. Виховників та впорядників нагороджено вищими ступенями за успішну працю впродовж виховного року. При Осередку постійно існує дівочий хор, який, до речі, виступає не тільки в стінах нашого будинку, але й в громаді, наприклад, на вшануванні ігумена Бінковського в Бруклині, громадських просфорах та святах і ін. Також існують танцювальний та різьбарський гурток.

На завершення річних зборів переобраний голова Осередку Іван Макар подякував за довір'я, виявлене до нього, та закликав усіх членів нашого Осередку взятися до праці з самовіданністю і обов'язком, який кожен сумівець зобов'язаний виконувати, як тому заприсягнувся, вступаючи в ряди організації, щоби далі виховувати молоде українське покоління в релігійному і національному дусі.

Отже, Осередок СУМ в Ню Йорку з новими силами приступає до роботи в новому виховному році. Новообрана Управа в складі: Корнель Василик — почесний голова, Іван Макар — голова, Юрій Микитин — заступник голови, Дарка Бабська — організаційна, Уляна Супрун — секретар, Марія Пенджола — фінансовий референт, Влодко Ройовський — булавний юнацтва, Іванка Заяць — головна виховниця, Даня Наугольник і Ірина Н. Коген — референти дружинників, Надія Татчин — пресовий референт і хронікар, Іван Лещук — спортовий референт, Едвард Бартосевич — голова батьківського комітету, Богдан Гаргай, Ліда Микитин, Олена Ройовська, Ґеня Блага, Богдан Пилипів — члени Управи, Павліна Андрієнко-Данчук — директор Школи Українознавства, Мирон Корнага — голова Контрольної комісії, Юрій Прятка і Марія П'ятка — члени, Михайло Фурда — голова товариського суду, Юрій Микитин, стар., Михайло Корнаґа — члени. Праця і її наслідки ще раз підтверджують необхідність і важливість Спілки Української Молоді на сучасному етапі в послідовному вихованні молодого покоління українців в Америці.

Дорогі батьки! Впишуйте своїх дітей до СУМ, де вони зможуть поповнити свої знання і виявити свої таланти. Управа Осередку розробила на цей рік нові захоплюючі пляни для юнацтва, членства, як також для батьків юнацтва. Підтримайте їх своєю чисельністю та активністю для зміцнення нашої української родини. Тут, у СУМ, на вас чекають ваші давні приятелі і нові знайомства.

Повідомляємо громаду, що двері Осередку СУМ в Ню Йорку гостинно відчиняються для всіх його членів та для бажаючих приєднатись до СУМ в суботу, 20-го вересня. Школа Українознавства починається в той самий день Богослуженням о 9-ій год. ранку в церкві св. Юра, а опісля — організаційною зустріччю вчителів, батьків і учнів.

До милої і цікавої зустрічі 20-го вересня в будинку Українського Державницького Фронту, 136 Друга Авеню в Ню Йорку.

За додатковими інформаціями просимо телефонувати на число (212) 473–3467.

Управа Осередку СУМ в Ню Йорку.

З'їзд...

(Закінчення зі стор. 2)

ло він говорить — велику роботу робить, дар дипломатії має, до „патріярхів” так промовляє:

— Друзі! Колишні герої! Жіночою владою не переймайтесь — для наших дідів то була стара байка, і хоч жінок на коротко тримали, але силу і відвагу їм признавали та й так казали: „Де навіть чорт собі не може ради дати — треба жінку посилати”. То ж виходу іншого не майте, до жіночої сили привикайте, на полегшу юні дні пригадайте, тихо-тихенько пісеньку заспівайте:

„Ми леви, ми леви,
ми царі над жінками...”

Щоб здорові і щасливі ви були та на наступний з'їзд із жінками прибули...

Завжди й усім зичлива —

Віра Єзиката

У ЧЕТВЕР, 4-ГО ВЕРЕСНЯ, Департамент юстиції звітував, що з уваги на закон, який вимагає поліційної перевірки особистого тла для покупців пальної зброї, в минулому році з 2.6 млн. можливих покупців зупинено продаж 70,000 особам, які вже були суджені за кримінальну злочинність. З них 6 відсотків були втікачами від закону, 6.2 відсотка мали заборону від місцевих або стейтових властей купувати зброю, 3.9 відсоткам просто не дозволялося мати зброю, 1.5 відсотка були ментально хворими, а 1.2 відсотка були наркоманами. Лишніх 13.4 відсотка це незаконні мешканці країни, малолітні, зловживники і порушники домашнього спокою, особи ганебно звільнені з військової служби та ті, що зреклися американського громадянства.

У ВАШІНҐТОНІ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон гостро засудив вчинений терористами в Єрусалимі вибух у четвер, 4-го вересня, у наслідок, якого загинуло сім осіб включно з трьома терористами та майже 200 осіб було поранено. Крім того він заявив, що саме ця та їм подібні події, змушують ЗСА не відкладати потреби замирення на Близькому Сході, і тому попередньо запляннована туди поїздка секретаря Державного департаменту Меделин Олбрайт відбудеться.

У П'ЯТНИЦЮ, 5-ГО ВЕРЕСНЯ, раннім ранком у сутичці з ливанськими вояками та мусулманськими підпільниками в південному Ливані загинуло 11 ізраїльських вояків, а одни пропав без вістки. Повітряно-морський напад ізраїльського війська був подуманий, як відплата за терористичний вибух у Єрусалимі в четвер, 4-го вересня. Це вперше за 12 років Ізраїль потерпів таку втрату під час своїх частих нападів на табори підозрілих підпільників організації Гезболла у південному Ливані.

ЗМІНЕНО МІСЦЕ ПОХОРОНЕННЯ тіла Діяни принцеси Валії. Про це ранком у п'ятницю, 5-го вересня повідомив брат покійної принцеси Діяни граф Спенсер. Діяна буде похована на острові серед мальовничого озера Овал, в парку родинного дому Спенсерів з часів XYI сторіччя в Алтропі, а не біля свого батька на цвинтарі місцевої церкви. Згідно зі заявою брата Діяни, це рішення зроблено для того, щоб „родина мала можливість кращого догляду за гробом і сини Діяни принци Вілліям і Гаррі мали більше приватности відвідуючи його“.

ПОДІЇ

ПОЧАТОК ПЛАСТОВИХ ЗАЙНЯТЬ

Ню Йорк. — Місцева Пластова станиця повідомляє, що збірка на відкриття зайнять, відбудеться в суботу, 13-го вересня, в 1:30 год. по полудні в Пластовій домівці, 144 Друга авеню. Вписи до Пласту (дітей народжених перед 1992 роком) відбуватимуться в канцелярії домівки кожної суботи від 10-ої год. ранку до 12:30 по

У ДВАНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. д-ра

ВОЛОДИМИРА ДУШНИКА

будуть відслужені
СЛУЖБИ БОЖІ
в таких церквах

св. Миколая, С. Бруклин, Н.Й., в неділю 14-го вересня о год. 10-ій ранку;
св. Юра в Ню Йорку, в суботу, 20-го вересня о год. 9-ій ранку.

Просимо про молитви в цей день.

дружина — МАРІЯ
син — МАРКО

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 6-го вересня 1997 р., в Маямі Біч, Фла. відійшла від нас у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА МИРОСЛАВА КОВАЛЬЧУК

з дому ГАРБУЗ

нар. 17-го січня 1911 р. в Глинянах біля Львова

Залишаємося в глибокому смутку:

муж	— МИХАЙЛО
донька	— СОФІЯ ДАРІЯН з мужем ЕРІКОМ
СИН	— РОМАН з дружиною АНІЗІЄЮ
донька	— НАТАЛКА
син	— ОРЕСТ
внуки	— РОМАН з дружиною БОГДАННОЮ
	— ЮРІЙ
	— АННА МАРІЯ КОВАЛЬЧУК з мужем КУРТОМ
	— ГРИГОРІЙ
	— МИХАЙЛО
	— ХРИСТИНА
	— ДАНИЛО
правнук	— ОЛЕСЬ

ПОХОРОННІ відправи відбудуться в четвер 11-го вересня о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Welsh & Wood в Маямі Біч 7140 Abbott Ave. У п'ятницю 12-го вересня о год. 10-ій ранку

ПОХОРОННА Служба Божа в українській церкві в Маямі.

В суботу 13-го вересня у Філядельфії, Па. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві. Благовіщення Melrose Park, Служба Божа з Панахидою, а відтак на цвинтар св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Просимо друзів і приятелів про молитви за спокій душі покійної.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ В ЗСА СТАНИЦЯ В ДІТРОЙТІ

Ділимося сумною вісткою з членством і українською грмадою, що в середу, 27-го серпня, 1997 року упокоївся в Бозі колишній голова станиці, довголітній член Управи

бл. п.

ІВАН ЛЯШ

ПОХОРОННІ відправи відбулися 30-го серпня, 1997 р., з церкви св. Йосафата на цвинтар Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій родині складаємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

Ділимося сумною вісткою, що 10-го серпня, 1997р., в Ричмонді, Ва., заснула в Бозі дорога МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ОЛЬГА СТЕЦЬКА

народ. в 1911 році

ПОХОРОННІ відправи відбулися 14-го серпня, 1997 р., в Каплиці на цвинтарі St. Charles у Фармінґдейл, Ва.

Залишила у глибокому смутку:

сина	— МИХАЙЛА з дружиною РОЗЕТТОЮ
внучку	— ХРИСТИНУ
сестру	— СТЕФАНІЮ ГАВРОНСЬКУ у Львові

та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Україні і Польщі.

Вічна їй пам'ять!

З глибоким сумом повідомляємо, що з волі Всевишнього рано 28-го червня 1997 р., в Омага, НЕБ. заснув на віки наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

д-р ветеринарії

ЯРОСЛАВ ВИННИЦЬКИЙ

Проживши 85 років

В невимовному жалю залишив:

дружину	— ОЛЬГУ в Омага, НЕБ.
сина	— РОМАНА в Албакиркі, НМ
дочку	— БОГДАННУ з мужем ЛУЇС Carlentini в Thousand Oaks, CA
внуки	— НИКОЛ і МІШЕЛЬ КАРЛЕНТІНІ
сестри	— ІРЕНА ПОЛОМНЯНКА з родиною в Ґлендейлі, КА.
	— ОЛЕНКА КОРПАЛО з родиною в Україні
сестрінки	— ЛІДА РУДНИЦЬКА в Ню Йорку
	— ОКСАНА РОМАНИШИН з родиною в Канаді

та ближчу і дальшу родину в Канаді й Україні.

Похоронений на цвинтарі св. Маґдалини в Омага, НЕБ.

Вічна йому пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо рідних, приятелів і знайомих що у четвер 4-го вересня, 1997 р., на 83-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ПРАДІДУСЬ і ШВАҐЕР

бл. п.

БОРИС ГУБКА

нар. у Каторинах — Україна

Довголітній член ООЧСУ, АБН, СУМА,, Укр. Визвольного Фонду, УККА, Укр. Дому в Рочестер, Н. Й., та невтомний організатор Фонду Катедри Українознавства у Гарварді.

У глибокому смутку:

дружина	— ІВАННА
дочки	— ЗЕНЯ КУЖІЛЬ з чоловіком ЯРОСЛАВОМ та дочками ХРИСТЕЮ і ОРИСЕЮ та сином АНДРІЄМ
	— МАРУСЯ ЧОЛАЧ з чоловіком БОГДАНОМ і дочкою ЛАРИСОЮ
	— ЛАРИСА ХАРАМБУРА з чоловіком АНДРІЄМ, дочками РОКСОЛЯНОЮ, НАТАЛКОЮ, ТАНЕЮ та сином МАРКОМ
син	— ТАРАС
правнуки	— КЕЙТЛИН, ЛУКА, ОСТИН, АДАМ, ІВАННА, МИХАСЬ
шваґри	— ЗЕНОН МАСЛОВСЬКИЙ
	— МИРОН МАСЛОВСЬКИЙ з дружиною ЕВГЕНІЄЮ і сином ІГОРЕМ

ПОХОРОННІ відправи: — Панахида в неділю 7-го вересня 1997 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенню Ґариса.

ПОХОРОН в понеділок 8-го вересня 1997 р. з церкви Богоявлення Господнього при Картер вулиці в Рочестері, Н. Й.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Вишкіл пройшов успішно

В суботу, 23-го серпня ц. р. відбулася офіційна церемонія закриття 28-ої з черги Спортової Школи „Ч. Січі“, вишкіл в якій проходив на протязі 4-ох тижнів на спортових базах оселі „Верховина“ в Ґлен Спей, Н. Й. Разом в 4-ох щотижневих сесіях взяло участь 115 юначок і юнаків, що приїхали з різних міст ЗСА і України. Якщо згадуємо дітей з України, то з усіх дев'яти: двоє приїхали з Києва і Ужгороду, один юнак з Івано-Франківського і четверо дітей дипломатів з амбасади України у Вашінгтоні. Як приємно, що ми дожили до часу, коли Україна стала незалежною державою і її громадяни можуть виїжджати у вільний світ, в нашому випадку до Спортової Школи. Адже крім згаданих дітей в інструкторському складі СШ працювало чотири тренери і одна опікунка з України. Отже крім спортововиховної інституції, в якій юнацтво проходить заавансований вишкіл, Спортова Школа стала свого роду маленьким форумом, де відбуваються цінні зустрічі юнацтва з України з нашим доростом у ЗСА, інструктори дружньо співпрацюють з українськими спортовими діячами. Очевидно, ці зустрічі, співпраця йдуть на користь обидвом сторонам.

Вишкіл учасників СШ вправно проводили такі відомі фахівці, тренери, як Володимир Ковальов, киянин, Роман Балаш з Івано-Франківського, дніпропетровець Олесь Капітанов, асистенти Андрій Панас і Борис Мелек, кол. киянин — усі у футболі, Альберт Колб з Ужгороду і асистент Денис Колб з Ужгороду в тенісі, Марія Фарел у плаванні, та Іван Рудавський з Івано-Франківського у відбиванці. Більшість юнацтва, особливо ентузіясти спорту, надзвичайно скористали з теоретичних і практичних лекцій, збільшивши свої вміння й нові технічні засоби в улюблених ділянках спорту. Як завжди, між прибулими учасниками були одиниці, які не дуже радо брали участь у лекціях. Їх привезли батьки для перебування в таборі, щоб мати вдома „святий спокій“. Одначе, Спортова Школа, радше її персонал, дає собі раду і з такими „горе“-спортовцями.

Крім спортового вишколу юнацтво активно використовує вільний час, особливо вечорами, коли відбуваються розвагові програми” при вечірніх ватрах, маскарадах, танцях та висвітленнях спортових і розвагових фільмів. Усе проходить у заздалегідь накреслених програмах, під пильним наглядом опікунів та інструкторів. У перших двох тижнях частина учасників мала можливість показати набуті вміння на цьогорічних Ігрищах Молоді, де здобули десятки золотих, срібних і бронзових нагород в копаному м'ячі, відбиванці, тенісі, плаванні й легкій атлетиці.

Крім згаданих інструкторів, солідними опікунами юнацтва були: Ліда Бокало, Ярослава Василак, Тетяна Колб з Ужгороду, Олесь Напора і Володимир Василак. Керівниками СШ на зміни на два тижні були Мирон Стебельський і Омелян Твардовський. Обов'язки писарки і репрезентантки Федеральної програми виконувала досвідчена Марійка Бокало, медичною опікункою — Христина Козак-Процюк.

По закінченні вишкільних програм відбувся традиційний спільний обід, в часі якого учасникам, які заслужили, були вручені пропам'ятні нагороди, що їх уфундували УСВТ „Ч. Січ“ і УБСоюз. Тією церемонією проводив голова УСВТ „Ч. Січ“ і керівник вишколу в перших двох тижнях М. Стебельський. Від оселі „Верховина“ ґратулював відзначеним юначкам і юнакам управитель Ярослав Ґавур. Відзначені учасники в копаному м'ячі — Х. Гнатковська, Дж. Ґреґорія, С. Ґранадос, К. Майо, П. Мицьо, М. Палумбо, Н. Процюк, В Цапенко, К. Зоря, Л. Зоря, Д. Корея, П. Майо, Г. Моросо, Дж. Сильова, Ф. Олівера, Найкращі воротарі — Д. Антінес, С. Олівера. Найкращі „дріблери“ — П. Ареста, Д. Гнатковська, К. Палумбо.

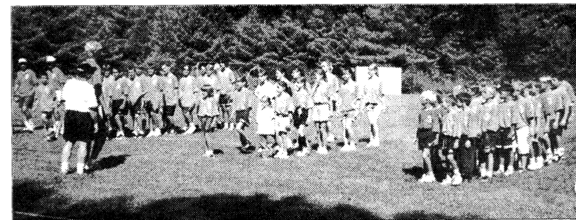
Найкращі в тенісі — М. Слівінський, Н. Процюк, К. Палумбо, Т. Василак, Х. Гнатковська, П. Мицьо, К. Фарел, Є. Колб, Є. Рудавський, О. Колб, М. Станко, А. Янюк, Р. Дячук, Л. Дирчка, Л. Болтон, О. Бринзак, А. Чайковський, Н. Колачі, М. Ільницький, О. Пазуняк, В. Соколюк, М. Зарудний, Р. Рак. У відбиванці — К. Фарел, О. Колб, Є. Рудавський, Х. Гнатковська. Найкращий — А. Янюк. Найкращий в сервах — Є. Ґорін. Найцінніший — Ю. Салдана, А. Паславська, У. Городиська. В плаванні — Т. Василак, Л. Зоря, К. Фарел, Н. Колачі, М. Зарудний, М. Макар, Т. Макар, В. Макар. За легко-атлетичні біги „Біг по Україні“ — Є. Колб, Г. Ясінський, А. Олейник, М. Дирчка. Найкращий таборовик — Андрій Янюк.

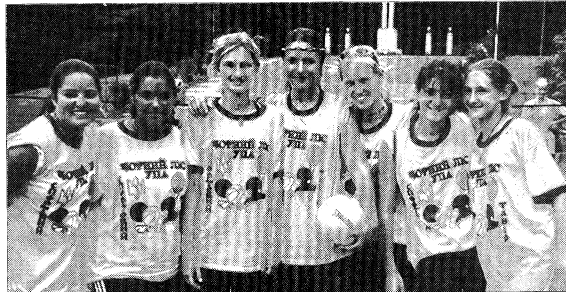
Збірна СУМ на Українських Спортових Ігрищах Молоді — 1997 р.

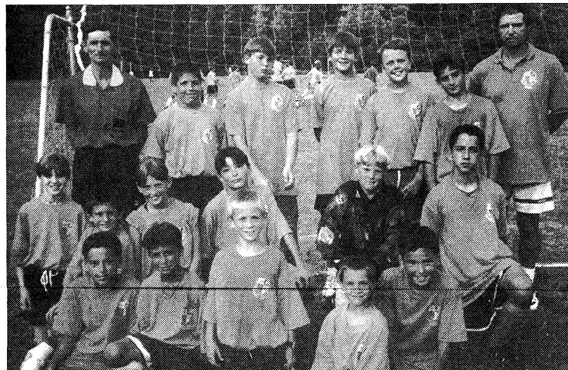
Спортові гуртки СУМ на Українських Спортових Ігрищах Молоді із своїми транспарантами.

Збірна УСВТ „Чорноморська Січ“ на Українських Спортових Ігрищах Молоді — 1997 р.

Відбиванкова дружина юначок СУМ — першунки турніру Ігрищ Молоді — 1997 р.

Молодші юнаки УСВТ „Чорноморська Січ“, першуни футбольного турніру своєї групи на Ігрищах Молоді — 1997 р.

Юнацька дружина УСВТ „Чорноморська Січ“, першун відбиванкового турніру на Ігрищах Молоді — 1997 р.

Першуни й першунки тенісового турніру Спортових Ігрищ Молоді — 1997 р. В другому ряді, посередині стоїть провідник турніру А. Колб.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ФІЛІППІНСЬКИЙ президент Фідель Рамос натякнув, що шукає способу щоб на третю каденцію залишитись на своєму становищі, хоч конституція країни дозволяє тільки на дві каденції. З цього приводу в країні почалися протести проти можливої зміни конституції, що тільки Ф. Рамос міг залишитися президентом. Одначе найбільш впливовим закликом до протесту, була відозва філіппінського римо-католицького кардинала Джеймі Сіна у четвер, 4-го вересня, котрий сказав церквам дзвонити в дзвони, а водіям авт трубіти кожного вечора впродовж наступних двох тижнів.

• РОЗШУКИ •

ГАДУП'ЯК ІВАН АНДРІЙОВИЧ, Україна м. Львів, 290035, вул. 113, кв. 2 пошукує свою родину в Америці двоюрідного брата та сестру **ШЛАҐАН ПЕТРА І ШЛАҐАН МАРІЮ**. Вони жили у Вашінгтоні. Писати прошу на вище згадану адресу.

ЗБОРИ ВІДДІЛУ УНС

НЕДІЛЯ 13-го ВЕРЕСНЯ 1997 р.

Рочестер, Н. Й. Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ“ 367-го Відділу УНС відбудуться по Св. Літургії за наших членів в церкві Св. Йосафата. Св. Літургія о год. 9-ій рано, опісля сніданок і засідання в шкільній їдальні. Проситься взяти чисельну участь, є справи до полагодження. Проситься вирівняти залеглі вкладки. — Христина Дзюба секретар.

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо українську жінку жити з нами у Фінікс, Арізона та опікуватися 5-місячною дівчинкою.

(212) 677-9853

ПОШУКУЮ ЖІНКУ

до домашньої праці.

Тел.: 1(610) 377-5824

❊REAL ESTATE❊

FLORIDA LIVING!!
Spacious 3bd/2ba townhome nestled in quiet community. Close to beaches, shoppes. $80's.
Call Lisa Spain **(813) 920-1035**
Elgin Co. Rltrs. **(813) 724-9765**

❊ FUNERAL DIRECTORS ❊